

FIȘA DISCIPLINEI

I. DATE DESPRE PROGRAM

<i>Instituția de învățământ superior</i>	INSTITUTUL TEOLOGIC ADVENTIST DIN CERNICA-ILFOV
<i>Facultatea</i>	TEOLOGIE ADVENTISTĂ
<i>Departamentul</i>	TEOLOGIE-LITERE-ASISTENȚĂ SOCIALĂ-ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI
<i>Domeniul de licență</i>	ASISTENȚĂ SOCIALĂ
<i>Ciclul de studii</i>	LICENȚĂ
<i>Programul de studiu</i>	ASISTENȚĂ SOCIALĂ

II. DATE DESPRE DISCIPLINĂ

Codul disciplinei	Denumirea disciplinei						Număr de credite	
DIGR 201	DINAMICA GRUPURILOR						3	
Anul de studiu	Semestrul ¹	Numărul de ore (pe semestru) din planul de învățământ ²					Total ore studiu individual	Total ore pe semestru
		Total	C ³	S	L	P	33	75
II	II	42	28	14	-	-		
Limba de predare		Tipul de evaluare finală ⁴ : E, V, C			Categoria formativă a disciplinei ⁵ : DF, DS, DC		Categoria de opționalitate a disciplinei ⁶ : DI, DO, DL	
ROMÂNĂ		E			DS		DO	
Titularul disciplinei		Titular curs (gradul didactic, titlul științific, numele, prenumele)						
		Lect. univ. dr. Daniel DUȚĂ						

III. DESCRIEREA SUCCINTĂ A CURSULUI:

Dinamica grupurilor a fost studiată atât din perspectiva individului, în special de psihologi, cât și din perspectiva grupului, de sociologi, cele două perspective dovedindu-se în multe privințe complementare.

Grupul este o mulțime de două sau mai multe persoane, care se influențează reciproc prin interacțiune socială. Dinamica grupurilor, găsindu-se la stadiul de complementaritate teoretică și convergență metodologică, se găsește în proces de maturizare *epistemică*, proces ce o face aptă atât pentru contribuții teoretice și practice, cât și pentru propria sa dezvoltare. În acest fel, ea se înscrie tot mai mult atât în ansamblul științelor, cât și în trebuințele oamenilor

¹ Dacă disciplina are mai multe semestre de studiu, se completează câte o fișă pentru fiecare semestru

² Ex: 28 ore la C dacă disciplina are curs de 14 săptămâni x 2 h curs pe săptămână

³ C-curs, S-seminar, L-activități de laborator, P-proiect sau lucrări practice

⁴ E – examen, / V - verificare pe parcurs / C - colocviu

⁵ DF - fundamentală, DS - de specialitate, DC - complementară

⁶ DI - impusă, DO - opțională, DL - liber aleasă (facultativă)

IV. OBIECTIVELE DISCIPLINEI:

În esență, cercetarea în dinamica grupurilor constă în depistarea unei(or) caracteristici sociale variabile (variabile independente) a căror variație determină și deci explică în mod causal variația altor caracteristici sociale (variabile dependente), așa cum, de exemplu, variația caracteristicii „nivel de studii” (variabilă independentă) determină și explică variația caracteristicii „nivel al veniturilor” (variabilă dependentă), efectuarea cercetării presupunând ca cele două tipuri de variabile să fie ori corelative (variația variabilei independente să fie concomitentă cu variația variabilei dependente), ori succesive (variația variabilei independente să fie succedată de variația variabilei dependente), ori consecutive (variația variabilei independente să fie succedată direct, nu prin variația unei terțe variabile, de variația variabilei dependente).

V. PRECONDIȚII (acolo unde este cazul)

<i>Discipline anterioare obligatorii (condiționate)</i>	Tehnici de comunicare în asistența socială
<i>Discipline recomandate</i>	-

VI. COMPETENȚE

COMPETENȚE GENERALE / în concordanță cu problematica programului de studiu (sunt cele menționate în Fișa specializării)

COMPETENȚE SPECIFICE / în concordanță cu problematica disciplinei	<p>1. CUNOAȘTERE ȘI ÎNȚELEGERE (cunoașterea și utilizarea adecvata a noțiunilor specifice disciplinei)</p> <p>Caracteristicile grupurilor sunt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>interacțiunea</i>, în sensul că în grup comportamentul fiecărui membru îi poate afecta pe ceilalți membri, aceasta fiind caracteristica principală; • <i>structura</i>, aceasta fiind descrisă de: • <i>statusuri</i>, înțelese drept poziții deținute de membri în cadrul grupului; • <i>roluri</i>, înțelese drept comportamente așteptate de la persoanele care ocupă statusurile din cadrul grupului; • <i>norme</i>, înțelese drept reguli care identifică și descriu comportamentele corespunzătoare; • <i>relațiile dintre membri</i>, înțelese ca factori de tipul autorității, al atracției și al comunicării care îi leagă pe membri unii de alții; • <i>scopurile</i>, adică atingerea unor obiective extrinseci, care nu pot fi realizate individual, acesta fiind cel mai puternic factor unificator; • <i>entitatitatea</i>, în sensul de entitate, de unitate de sine stătătoare, stabilă, unică și inconfundabilă; • <i>dinamica</i>, în sensul de: <ul style="list-style-type: none"> - fenomene de interdependentă; - succesiune de procese de dezvoltare, stabilitate, declin, dezagregare și disoluție și, respectiv, succesiune de stări corelative cu aceste procese.
	<p>2. EXPLICARE ȘI INTERPRETARE (explicarea și interpretarea unor idei, proiecte, procese, precum și a conținuturilor teoretice și practice ale disciplinei)</p> <p>Perspectiva deschisă de teoria resurselor umane în înțelegerea și interpretarea relațiilor dintre oameni formând grupuri.</p> <p>Este de remarcat că, cel puțin în perioada de început, această disciplină era inclusă și predată mai ales în programele școlilor de afaceri, ceea ce implica, în mod evident, o focalizare a interesului pe optimizarea grupurilor pentru profit ale sectorului privat. Ulterior însă, perspectiva dinamica grupurilor a început să câștige teren și să capete atractivitate atât pentru programele de cercetare, cât și pentru cele academice dedicate asistentei sociale sau non-profit. Se poate vorbi despre principiile generice ale dinamicii grupurilor, din cele mai vechi timpuri, este remarcabil faptul că în zilele noastre disciplina este din ce în ce mai mult predată în universități și școli de administrație publică, comunicare și relații publice, medicină, asistență socială.</p>

3. INSTRUMENTAL – APLICATIVE (proiectarea, conducerea și evaluarea activităților practice specifice; utilizarea unor metode, tehnici și instrumente de investigare și de aplicare)

Utilizarea unor metode, așa cum sunt:

- *Ancheta*, ca metodă de investigare a grupurilor pe baza informațiilor culese de la subiecți prin intermediul:
- *Interviului*, ca procedeu de culegere verbală a informațiilor, realizat prin convorbire directă sau telefonică, pe bază de întrebări preformulate într-un „ghid de interviu” și de răspunsuri înregistrate fidel de „operatorul de anchetă”, această metodă având avantajul posibilității de a se obține informații semnificative, opinii și atitudini autentice și, respectiv, dezavantajul dificultății de a cuantifica și prelucra informațiile și al riscului de impresiune a operatorului de anchetă, deci de distorsionare a cercetării;
- *Chestionarului*, ca procedeu de culegere în scris a informațiilor, administrat de operatorul de anchetă sau autoadministrat, realizat sub formă de listă de întrebări (de introducere, de trecere, de justificare, de control, de identificare) și de răspunsuri, răspunsurile putând fi ori de tip „închis” (prestabilite, subiectul urmând să aleagă una dintre variante) – acest tip având avantajul posibilității de a fi cuantificat și prelucrat – ori de tip „deschis” (subiectul urmând să formuleze răspunsul) – acest tip având avantajul nuanțării informațiilor și, respectiv, a opiniilor și atitudinilor subiecților.
- *Observația*, ca metodă de percepere, pe bază de program și obiective, și de înregistrare detaliată a evenimentelor, fenomenelor și a proceselor din cadrul grupului, ea putându-se realiza ca:
- *Observație participativă*, ceea ce presupune implicarea cercetătorului în grupul de cercetat, acest tip de observație având avantajul de a obține informații semnificative și, respectiv, dezavantajul atât al implicării emoționale a cercetătorului și al distorsionării în acest fel a demersului științific, cât și al reactivității (prudenței și respingerii) din partea subiecților;
- *Observație discretă*, ceea ce presupune neimplicarea cercetătorului în grupul de cercetat, acest tip de observație având avantajul neafectării emoționale a acestuia și deci al asigurării obiectivității cercetării și, respectiv, dezavantajul limitării accesului și al superficialității informațiilor.

4. ATITUDINALE (manifestarea unei atitudini pozitive și responsabile față de domeniul științific / cultivarea unui mediu științific centrat pe valori și relații democratice / promovarea unui sistem de valori culturale, morale și civice / valorificarea optimă și creativă a propriului potențial în activitățile științifice / implicarea în dezvoltarea instituțională și în promovarea inovațiilor științifice / angajarea în relații de parteneriat cu alte persoane - instituții cu responsabilități similare / participarea la propria dezvoltare profesională)

În esență, cercetarea în dinamica grupurilor constă în depistarea unei(or) caracteristici sociale variabile (variabile independente) a căror variație determină și deci explică în mod cauzal variația altor caracteristici sociale (variabile dependente), așa cum, de exemplu, variația caracteristicii „nivel de studii” (variabilă independentă) determină și explică variația caracteristicii „nivel al veniturilor” (variabilă dependentă), efectuarea cercetării presupunând ca cele două tipuri de variabile să fie ori corelative (variația variabilei independente să fie concomitentă cu variația variabilei dependente), ori succesive (variația variabilei independente să fie succedată de variația variabilei dependente), ori consecutive (variația variabilei independente să fie succedată direct, nu prin variația unei terțe variabile, de variația variabilei dependente).

VII. CONȚINUTUL (TEMATICA) CURSULUI:

Nr. crt.	Denumirea și structura temelor de curs	Nr. ore
1	Abordarea grupurilor	2
2	Constituirea grupurilor	2
3	Structura grupurilor	2
4	Conformitate, deviată, dezindividuație	2
5	Mediul de grup	2
6	Conflict intragrup 1	2
7	Conflict intragrup 2	2
8	Conflict intergrup	2
9	Performanța în grup	2
10	Puterea în grup	2
11	Lider și leadership în grup 1	2
12	Lider și leadership în grup 2	2
13	Gândirea de grup	2

14	Eficacitatea si dinamica grupurilor	2
Total ore		28

VIII. CONȚINUTUL (TEMATICA) SEMINARIILOR:

Nr. crt.	Denumirea și structura temelor de seminar	Nr. ore
1	Abordarea grupurilor	1
2	Constituirea grupurilor	1
3	Structura grupurilor	1
4	Conformitate, deviață, dezindividuație	1
5	Mediul de grup	1
6	Conflict intragroup 1	1
7	Conflict intragroup 2	1
8	Conflict intergrup	1
9	Performanța în grup	1
10	Puterea în grup	1
11	Lider si leadership în grup 1	1
12	Lider si leadership în grup 2	1
13	Gândirea de grup	1
14	Eficacitatea si dinamica grupurilor	1
Total ore		14

IX. EVALUARE

Descrierea modalității practice de evaluare finală, E/V.		Lucrare scrisă tip grilă și probleme aplicative.
La stabilirea notei finale se iau în considerare:		Ponderea în notare, exprimată în % {Total=100%}
- răspunsurile la examen / colocviu (evaluarea finala)		70%
- răspunsurile finale la lucrările practice de laborator		-
- prezența la curs		10%
- conspect 150 pagini dintr-o carte din bibliografie		10%
- activitățile gen teme / referate / eseuri / traduceri / proiecte etc.		10%
- alte activități (precizați)		-
Cerințe minime pentru nota 5 (sau cum se acordă nota 5)		Cerințe pentru nota 10 (sau cum se acordă nota 10)
<ul style="list-style-type: none"> Tratarea sumară, dar corectă, a subiectelor la examenul final; Prezența (la curs și) seminar (cel puțin 30%); Participare la seminar (cel puțin într-o dezbatere); Cunoașterea unor concepte de bază din domeniu și capacitate minimală de utilizare a acestora; Consultarea și cunoașterea minimală a bibliografiei obligatorii; Realizarea și susținerea la seminar a unui referat propriu în care să fie utilizate sumar conceptele și teoriile specifice domeniului; Realizarea unei lucrări practice/ proiect în care să fie respectate minimal regulile științifice și interpretate sumar datele empirice. 		<ul style="list-style-type: none"> Tratarea corectă și integrală a subiectelor la examenul final; Prezența (la curs și) seminar (cel puțin 75%); Participarea activă la seminar (cel puțin la 3 dezbateri); Cunoașterea detaliată a conceptelor din domeniu și capacitatea de utilizare nuanțată a acestora; Consultarea și cunoașterea detaliată a bibliografiei obligatorii; Stăpânirea unor metode și procedee diversificate de analiză și interpretare; Realizarea și susținerea în cadrul seminarului a unui referat propriu, bine documentat conceptual și teoretic și conținând interpretări originale; Realizarea unei lucrări practice/ proiect în care să fie respectate integral regulile științifice și în care să fie interpretate corect și original datele empirice.

X. TIMPUL TOTAL DE STUDIU NECESAR STUDENTULUI

Estimarea timpului TOTAL (ore pe semestru) al activităților de studiu individual necesare studentului (completați cu zero activitățile care nu sunt cerute)			
1. Descifrarea și studiul notițelor de curs	10	8. Pregătire prezentări orale	0

2. Studiu după manual, suport de curs	0	9. Pregătire examinare finală	10
3. Studiul bibliografiei minimale indicate	10	10. Consultații	0
4. Documentare suplimentară în bibliotecă	0	11. Documentare pe teren	0
5. Activitate specifică de pregătire SEMINAR și/sau LABORATOR	0	12. Documentare pe INTERNET	0
6. Realizare teme, referate, eseuri, traduceri etc.	3	13. Alte activități ...	0
7. Pregătire lucrări de control	0	14. Alte activități ...	0
		TOTAL ore studiu individual (pe semestru) = 33	

XI. SISTEMUL METODOLOGIC:

Metode de predare - învățare	Prelegerea, conversația, explicația, demonstrația, problematizarea, exercițiul, observația, studiul de caz, brainstorming-ul, jocul de rol, studiu de caz
Resurse utilizate pentru dezvoltarea cursului	Retroprojector, videoprojector, computer, tablă, flip-chart, markere, cărți, note de curs, articole din reviste de specialitate, texte accesate prin internet.

X. BIBLIOGRAFIE:

Bibliografie obligatorie:	
Ofia Chirila, Psihologie organizationala, Ed. Casa de editura si consultanta „Studiul organizarii”, Cluj Napoca, 1996	
Daniel Duță, Nicolae Grosu “Psihosociologia grupurilor și organizațiilor” Editura Universitară, 2011	
Mihaela Vlasceanu, Organizatia proiectare si schimbare, Ed. Comunicare.ro, Bucuresti, 2005.	
Mihaela Vlasceanu, Organizatii si comportament organizational, Ed. Polirom, Iasi 2003	
Bibliografie opțională:	
Buzarnescu, Stefan, Introducere in sociologia organizationala si a conducerii, Ed. Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1995.	
Golu, Pantelimon, Psihologia grupurilor sociale si a fenomenelor colective, Ed. Miron, Bucuresti, 2004.	
Milcu, Marius, Psihologia relatiilor interpersonale, Ed.Polirom, Iasi, 2005	
Pease, Allan. 1993. <i>Limbajul trupului</i> . București: Polimark.	
Petcu, Marian. 2002. <i>Sociologia mass media</i> . Cluj-Napoca: Dacia.	
Petre, Dan & Nicola, Mihaela. 2004. <i>Introducere în publicitate</i> . București: Comunicare.ro.	
Stanciu, Stefan, Mihaela Alexandra Ionescu, Cultura si comportament organitacional, Ed. Comunicare .ro, Bucuresti 2005.	
Zamfir, Catalin, Dezvoltarea umana a ntreprinderii, Ed. Stiintifica, Bucuresti 1980.	
Zlate, Mielu, Tratat de psihologie orgaizational si manageriala. 2, Ed. Polirom, Iasi, 2008	
Zlate, Mielu, Tratat de psihologie orgaizational si manageriala.1, Ed. Polirom, Iasi, 2008	
Zlate, Mielu si Cretu, Tinca, „Mobbing-ul sau psihoteroarea la locul de munca”, Revista psihologie organizationala Vol II nr.-1 pp11-25	
Zoltan Boghaty, Manual de psihologia muncii si organizationala, Ed. Polirom,Iasi, 2004.	

Data completării: 1 octombrie 2014

Semnătură titular disciplină: _____

Semnătură Director departament,
